

İLK
Kitap
yayınevi

Anlık
Gülgün Tuna

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah elik

Genel Yayın Yönetmeni: Oğuz Şahin

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Esra Nur Yıldırım

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ocak 2025

ISBN: 978-625-6830-42-5

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel ge, tablo...) yasal ve fıkri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ANLIK

Gülgün Tuna

ÖN SÖZ

Mikro öyküler, kısa bir metin içinde derin anlamlar saklar; neyi söyleyip neyi gizlediğiyle okuru düşünmeye, satır aralarında farklı anlamlar keşfetmeye çağırır. Öyle ki çoğu zaman tek bir cümle, bir yaşamın tüm hikâyesini hissettirebilir ve bir ömürlük sorulara ışık tutar.

ANLIK işte bu tür öykülerle, okuyucuya insanlığın durumuna dair küçük sahneler sunuyor. Bu öykülerde insanın gelişim yolculuğuna, evrimsel mücadelesine, doğaya ve kendine karşı verdiği bitmeyen savaşa tanıklık edeceksiniz. Ateşi ilk kez kullanmaktan modern teknolojiyle kuşatılmış bir dünyada yalnız kalmaya, hayvanlarla kurduğumuz derin bağdan doğaya ihanet edişimize kadar her öykü, bize kendi içsel çatışmalarımızı ve varoluşsal sancılarımızı hatırlatıyor.

ANLIK ile insanın hem iç dünyasına hem de dünya üzerindeki yolculuğuna dair gözlemler sunarken amacım nihilist bir karamsarlık yaratmak değil, anlam arayışını derinleştirmektir. Yeryüzündeki yaşamın son bulacağını, güneşin de bir gün öleceğini yazarken hiçbir şeyin anlamı yok demek istemedim. Aksine, amacım insanlara yaşadıkları değerli süre içinde hayatlarına anlam ve amaç katmanın yollarını düşündürmek. Bu öykülerde bazen insanın ilkel içgüdülerin kısılcığında yıkıcılığa yenildiğini, bazen de bilinçli bir varoluşa doğru ilerleme isteğini göreceksiniz. Gücün ve hırsın körleştirdiği anlardan kendini bulma arayışına kadar her olgu, yaşamı yeniden düşünmeye davet eden birer deneyimdir.

ANLIK, okuru kısa ama derin bir düşünce yolculuğuna çıkararak kendisiyle ve evrenle barışık olmaya, yaşamına yeni anlamlar katmaya, her anı değerli kılmaya çağırıyor. Dilerim bu kitap sadece bir okuma parçası olmakla kalmaz, hayatımızı yeniden inşa etmeye katkısı olur.

Gülgün Tuna
Ankara, 2025

ANLAM

Kozmos kendisini anlamak istiyordu. Amaç yoktu, zaman yoktu. Başlangıcı ve sonu olmayan boşlukta bu hiçliğin ve sessizliğin anlamı neydi? Patlamanın ardından karanlık ışığa boğuldu, toz ve gaz bulutları döne döne birleşti. Güneşler, yıldızlar, gezegenler oluştu. Dünya, yaşamın başlaması için mükemmel bir yerdi. Canlılar dünyaya geldi, çeşitlendi, yeryüzü hareketlendi. İnsan doğdu, varoluşunu sorgulayan bilinci ve doyumsuz merakı ile. Bilinmeyeni öğrenmeli, gerçeği arayıp bulmalıydı. Her şeyin bir anlamı olmalıydı!

BİRLİK

Canlı cansız her varlık aynı maddeden yapılmış, değişik biçimlerde doğmuştu. Her canlı büyük resmin ayrılmaz bir parçasıydı, özleri ortaktı, aralarında görünmez bir bağ vardı. Karmaşık bir ağ, her yarattığı, bitkiyi ve hatta en küçük çakıl taşıyı birbirine bağlayarak bu büyülü âlemin dokusunu şekillendirmişti. Varoluşun dokusunda oluşan bir yara, tüm ağda yankılanan bir ızdırap kaynağıydı. Onları uyum içinde tutan hassas ve kırılğan denge hayati önem taşıyordu. Her biri diğerinin varlığına muhtaçtı.

Yalnız bir tanesi kendisini diğerlerinden ayıracak, onların üstüne çıkacak, hoyratça hepsine hükmedecekti.

TAŞ

Nefes nefese kaçıyordu. Kayalıklara tırmandı, dermansız ayaklarının altında taşlar kayıyordu. Yaklaşan kaplana baktı, devasa hayvanın kılıç dişleri güneşte parlıyordu. Onun ise yırtıcı dişleri, pençeleri yoktu, onu avlamak isteyen canavarların karşısında aciz bir zavallıydı. Hayatı korkular içinde geçiyordu. Bir gün daha hayatta kalmak için ağaç kabuklarını, hayvan leşlerini yiyor, gündüz kavruluyor, gece titriyordu.

Son bir gayretle daha yükseğe tırmanmaya çalıştı, üzerine bastığı büyük taş yerinden oynadı, yuvarlandı, kaplanın başına düştü. Aşığıya indi, taşı kaldırıp hareketsiz yatan hayvanın başını hınçla ezdi, ezdi... Artık dünyayı değiştirecekti, başara-bileceklerinin sınırı yoktu.

SEÇİLİM

Elindeki sopanın karşısında parlak krkl küçük hayvanların hiç şansı yoktu. ığlıkları binlerce yıl sürecekti.

O, zalim olduğu kadar merhametli olma kabiliyetine de sahipti fakat vahşi bir dünyada nasıl hayatta kalıp gelişebilecekti? En güçlü, belki de en saldırgan olanın hayatta kaldığı tarihin sisli dönemlerinde; benzerleri yok olurken yalnız o soyunu sürdürmüştü. Bu zafer için ne bedeller detmişti? Ve sırlarıyla gömülen uzak geçmişinin hangi izleri ağlar boyunca içinde yankılanmaya devam edecekti?

KIBİR

“nce ben!” dedi, vahŒet ortamında. Hayatta kalma içgüdüsü ile her Œeyden önce kendi ihtiyaçlarını ve güvenliğini kollaması gerekiyordu. Tüm varlıklar arasında kendisine öncelik tanınması bu yüzdendi.

TaŒ, sopa ve yeni bir yıkımın habercisi olan her buluŒla daha da güçlendi. Artık hayvanlardan farklı ve üstündü, onların karŒısında savunmasız değildi.

Yine de kendisine öncelik tanımayı sürdürdü; kendi çıkarlarına hizmet eden grŒler zihnine yerleŒmiŒti. İnançları onu dünyaya hükmetme yetkisi verilmiŒ özel yaratık olarak tasvir ediyor, efsaneleri onu evrenin merkezine koyuyordu.

Kendisini yaratılıŒın zirvesine yerleŒtiren yeni bir kimlik oluŒturmuŒtu. Aslında bu, uçurumun kenarıydı.

ATEŐ

Yıldırım, kuru dallara düştü. Alevler yükseldi, insanlar korkuyla geri çekildi. Biri, ateŐe yaklaŐtı. Elleri titreyerek bir dal parçasını aldı, yanmakta olan ucunu dikkatle izledi. Soğuk gecede ısıyı hissetti, bir an durdu, sonra dalı diğerlerine uzattı.

O gece mağara soğuk değildi; karanlık da aydınlanmıŐtı. Öykülerini ateŐin etrafında anlattılar. Yırtıcı hayvanlar yaklaŐmaya cesaret edemedi. AteŐ, artık onların yol arkadaŐıydı. Birçok Őeyi yakabileceklerdi: Ormanları, hayvanları, evleri, insanları...

SÖZ

Kadın çocuğu kenara itti, kendisini kaplanın önüne attı. Pençeleri arasında can vermeden önce çocuğa bakarak son çığlığını attı: Kaç! Gırtlaktan gelen ilkel bir sestir bu, o güne kadar çıkardıkları tek ses olan homurdanmalardan, hayvan taklitlerinden farklıdır. Son anda hem içinde bulunduğu dehşeti ifade etmek için hem de çocuğu korumak için boğazından öyle bir ses çıkmıştı. ocuk anlamıştı, o da aynı şekilde bağı-rarak mağaraya doğru koştı: Kaç! Kaç!

Ormanda yankılanan korku dolu sesi diğerleri de duydu. Hepsini koşmaya başladı, kendilerini ve sevdiklerini korumak için dudaklarında o ilk kelime...

MAĞARA

Ayı postunu çıkarıp mamut derisine sarındı, mağaraya döndü. Herkes mamut derisi giyerken o ayı postu giydiği için mağaradan atmışlardı çünkü farklı görünen her şey tehlikeli olabilirdi.

Tek başına hiçbir şey avlayamamıştı, yapayalnız ortada kalmıştı. Mağara yalnız yırtıcı hayvanlardan, dondurucu soğuktan korunacak bir sığınak değil; ait olduğu toplulukla birlikte dayanışarak yaşadığı yerdı. Hep birlikte yaptıkları kutlamaları, ateş başında anlatılan hikyeleri, güven içinde uyuyabilmeyi özlemişti.

Kar fırtınasına dayanmış fakat yalnızlığa dayanamamıştı.

SİLAH

Sivri uçlu dalı bulduğuna sevinmişti. Bu, taşlardan daha iyi iç görecekti. Artık korkmuyordu. şimdi sıradan bir av değil, kurnaz bir avcıydı. ldrmenin daha etkili yollarını bulmalıydı. Mızraktan sonra ok ve yay yapacaktı ve tanklar, toplar, tüfekler ve füzeler! Gücün bedeli barış olacak fakat üstünlük kurma arzusu bitmeyecekti, daima diğerlerinden daha güçlü olmalıydı. Kimseye gvenemezdi.

Manevra yapabilen, hatta kendi kararlarını alabilen silahlar yapacaktı. Fakat yapay zekâlı dronlar birbirlerine üstünlüklerini kanıtlamak için amansız bir savaşa başlayacak, barış ve refahın simgesi olan şehirler enkaz yığınlarına dönecekti. Artık silahlara da gvenemeyecekti!

YOLDAŐ

Kurt, mağaranın yakınında yavrulamıŐtı. Hırçın anne ile uđraŐmaktansa onu öldürüp yavrularını evcilleŐtirmek daha kolaydı. İlk defa bir hayvanı doğadan koparıp kendine bağımlı hle getirmiŐti. On binlerce yıl sürecek hayatta kalma mücadelesinde köpek onun gözü kulağı, sadık yoldaŐı olacaktı. En uysal, en zeki hayvanları seçip çoğaltarak, onu kendinden çok seven, canı pahasına koruyan tek dostunu yaratmıŐtı. İhtiyacı kalmayınca ondan kurtulmanın bir yolunu bulacaktı.

Sadakat, sevgi ve fedakrlık; bencilliğe, duygusuzluğa ve ıkarıcılığa yenik düŐecek, derin duygularla ona bağlanan kadim dostunu eskimiŐ bir alarm cihazı gibi atacaktı.